

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین جهت گیری مذهبی (درونی و بیرونی) با سلامت روان و میزان خودکارآمدی دانشجویان دانشگاه پیام نور مرکز الشتر(استان لرستان)

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم تربیتی و روانشناسی معنویت و سلامت (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

مسعود صادقی - استادیار گروه روانشناسی تربیتی دانشگاه لرستان

مهدی یوسف وند - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی دانشگاه لرستان

مریم نازش - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه خوارزمی تهران

فرشید مهرانگیزی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از این پژوهش بررسی رابطه بین جهت گیری مذهبی (درونی و بیرونی) با سلامت روان و میزان خودکارآمدی دانشجویان دانشگاه پیام نور مرکز الشتر در سال تحصیلی 94-1393 بود. روش بررسی: روش مطالعه توصیفی و از نوع همبستگی بود که با روش نمونه گیری تصادفی ساده شرکت کنندگان انتخاب شدند. بر اساس جدول مورگان حجم نمونه 315 نفر در نظر گرفته شد. سپس آزمونهای 28 سوالی سلامت عمومی، خودکارآمدی بندورا و ازمون نگرش مذهبی آلپورت تکمیل شد و با استفاده از آزمونهای آماری همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه نتایج مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد بین جهت گیری مذهبی با سلامت روان و خودکارآمدی دانشجویان همبستگی معناداری وجود دارد، بدین صورت که هر چه نمرات جهت گیری مذهبی به جهت بیرونی افزایش می یابد، نمرات اختلال در سلامت روان و خودکارآمدی بالا می رود و هر چه نمرات به سمت جهت گیری مذهبی درونی تمایل می یابد، نمرات اختلال در سلامت روان و خودکارآمدی کاهش می یابد. نتیجه گیری: باور مذهب بیرونی با اختلال در سلامت روان و خودکارآمدی و باور مذهب درونی با سلامت روان رابطه دارند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/358368>

